

A mikulás sapkája

Felelős Kiadó: Kassai Csilla
www.5rol6ra.hu
info@5rol6ra.hu
06-30/856-4083

Mese: Kassai Csilla

Bábforgatókönyv: Bárdi Margit

Dalszöveg: Kassai Csilla

Zene: Csekneki Anna és Szák-Kocsis Gábor

Ilusztrációk: Nagy Róbert
robertgreat@freemail.hu

Borító: Orosz Péter
www.premierstudio.hu/
info@premierstudio.hu
06-30/497-9005

Tördelés: Veress Tibor
info@redinfo.hu

Ősbemutató 2008. december 07 vasárnap 10 órakor a Mesekert Bábszínházban
Váci Mihály Városi Művelődési Központ és Gyermekcentrum, „Kölyökvár”

4400 Nyíregyháza, Szabadság tér 9.

Levélcím: 4401 Pf. 129.

Telefon: 06/42-411-828; 06/42-411-822

MESEKERT BÁBSZÍNHÁZ

Fax: 06/42-408-700

E-mail: vacimuv@chello.hu

Művészeti vezető: Bárdi Margit

Levélcím: 4400 Nyíregyháza, Zrínyi Ilona u. 8-10. 1. em. 9.

Telefon: 06/42-310-553

Mobil: 06/20-429-1466

ISBN 978-963-06-6007-5

Készült az IMI Print KFT
nyomdájában
42/490-956

Nyíregyháza, 2008

A Mikulás sapkája

Kassai Csilla és Bárdi Margit

A Mikulás sapkája című mesekönyvet ajánlom kicsi unokámnak, Rebekának, és mindenkinek, aki szereti a mesét! Kicsiknek és nagyoknak egyaránt!

Boldog Karácsonyt!

Nyíregyháza, 2008 november 06.

Kassai Csilla
csillair@freemail.hu

Egyszer volt, hol nem volt,
Mikulásnap táján,
Nagy szomorúság ült
& Mikulásnak házában.

Hetek óta készülődtek
Mint megannyi évben,
Krampusz, szarvas,
Sok ajándék,
Várt már útra készen.

Ám hiába a sok munka,
Mégis csak nagy baj van,
Mert a Mikulás sapkát
Keresik nagy lázban!

- „Mégis eltűnt, már pedig
Azt mindenki tudja,
Sapka nélkül nem ülhetek
Rénszarvasszánomra?!”

- „Hová tettem? Hová tettem?”
- Töpreng apónk bizva -
„Biztosan a kertben hagytam
Az almásládikókba!”

A Mikulásfeleség is
Keresi a sapkát,
-Úgy hívják hogy Anna néne-
Még mindent megtalált!

Mikor ősszel almát szedtek,
Hogy legyen majd a zsákban,
Anna néne diót talált:
- "Jó lesz a kalácsban!"

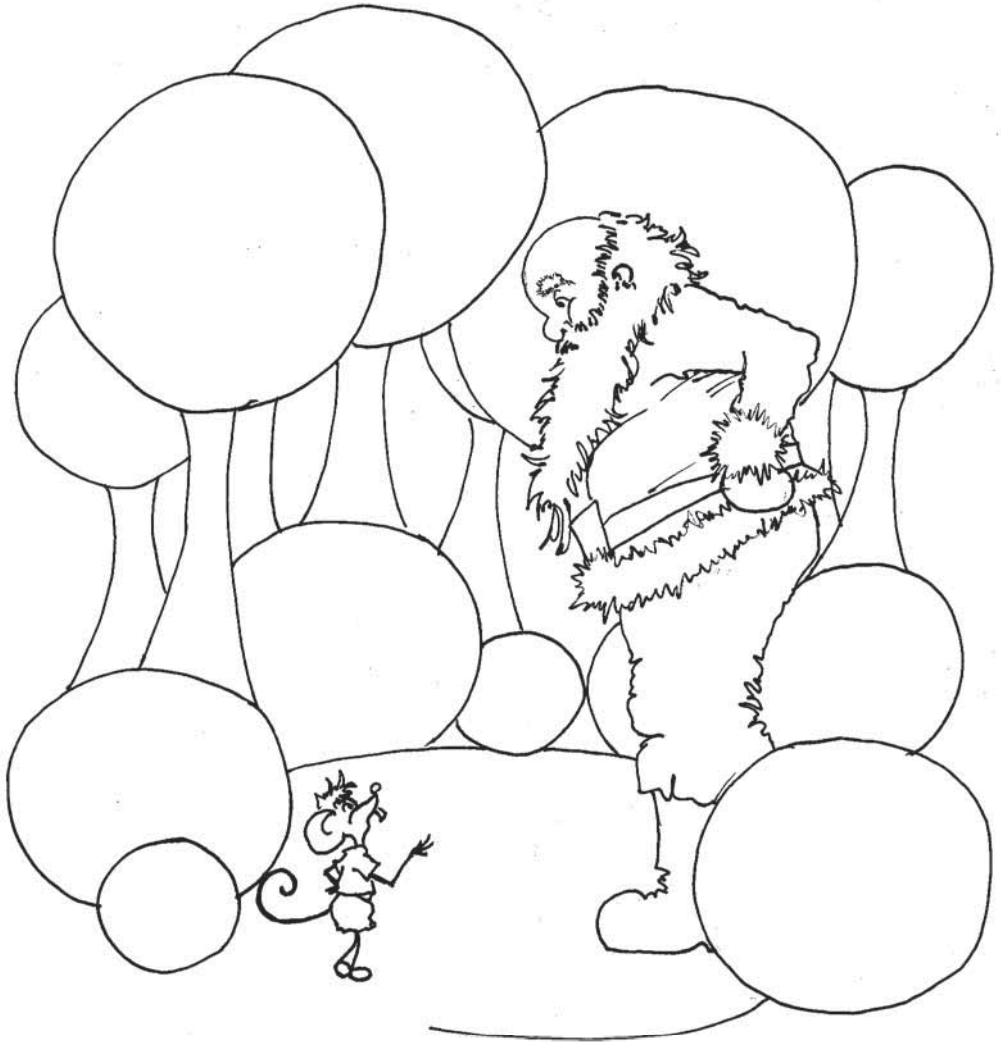
Anna néne sültöt-főzött
A Mikuláskonyhában,
Mákot, diót, mogyorót
Rejtett sok kalácsba!

A Mikulás megnézte
Az összes almásládát,
Előugrott egy kis egér,
Eltátotta száját:

-„Hát Te mi jót csinálsz itt most?
Mindjárt karácsony van!
Ősszel szoktak almát szedni,
Ősz barátom, tél van!„

Am az öreg Mikulás
Meggödörte bajsát,
-„Nem almáért jöttem,
Keresem a sapkám!

Mi lesz, hogyha nem találom?
Sok kis gyerek várja
Az ajándékokat
cipőbe, zokniába?"

Azzal gyorsan elszaladt,
De olyan nagyon gyorsan,
Mintha ott se lett volna
Az egyik ládikóban!

Így szólott a kisegér:
- „Hú, ez szörnyű helyzet!
Azonnal szólni fogok
Egérnemzetemnek!”

Búsult tovább a Mikulás,
Gámasztotta állát,
Azt gondolta az idén
Más fogja be szánját!

Na de kit bizzon meg mostan?
Anna nénét mégse!
Fel tud szállni a szánkóra,
De leszállni is kéne!

A krampuszok meg szeleburdik
Mindent elcsereélnék!
Még a saját zokniuk is
Telemás mindüknek!

Am akkor most mit is tegyen?
Maradjon hát otthon?
A sok kisgyerek egész télen
Szomorún zokogjon?

Hazament az almáskertből
A Mikulás töprengve,
Egyre törte csak a fejét,
A megoldást keresve.

Ahogy bandukolt a házhoz,
Elállt egy süni.
Most sem felejtett el
Hangosan köszönni:

- „Jó napot Mikulás bácsi!
Gán valami baj van?
Majdnem megbotlottam
Deres szakálladban!

Úgy előre vagy hajolva,
Mint egy öreg bácsi,
Azok szoktak meggörnyedve
Hajlottan, lassan járni!”

Jajjaj, nagy most a bajom
Széles e világban,
Eltűnt a piros sapkám
A Mikulásházban!

Nem találok égen-földön,
Pedig a gyerekek
Most is megérdemlik
A sok szeretetet!

Hogy vigyek nekik én most
Sok-sok ajándékot?
Pedig útrakész már a szán,
Megteltek a zsákok!"

S akkor így szólt a süni:
- „Hú, ez tényleg szörnyű!
Megkérdem a többi sünit,
Mit is kéne tenni?"

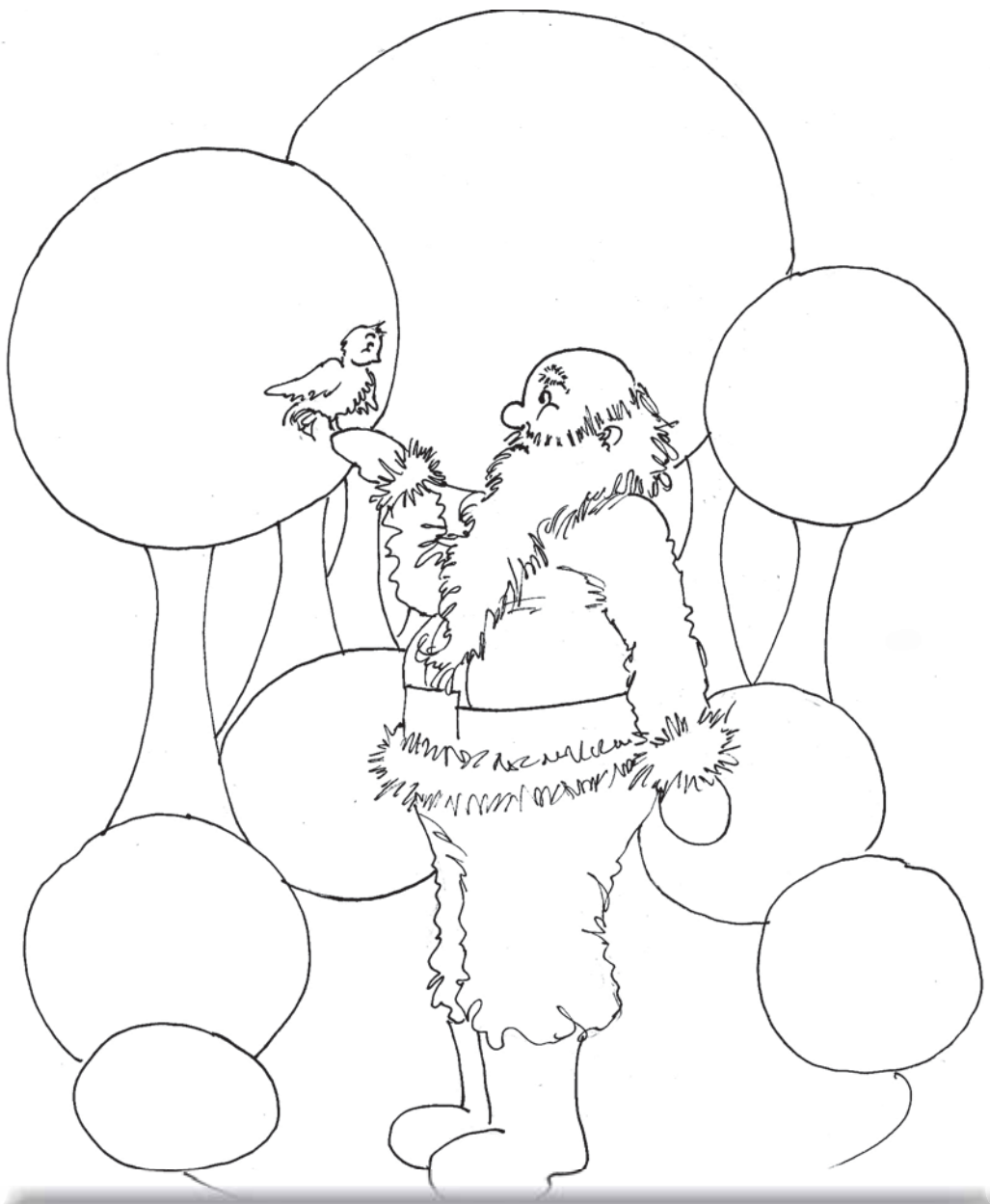

S azzal összegömbölyödött,
Mint egy kicsi labda,
S elgurult nagyon gyorsan
A sünteremtőbe!

Nagyot sóhajtott magában
A Mikulás bácsi,
Báresak meg tudná a sapkát
Azonnal találni!

Ahogy bandukolt magában,
És sapkáját kereste,
Fenn a magas égen,
Arra szállt egy cinke:

- „Nagyszakállú Mikulás,
Üdvözöllek Téged,
Mi történt hogy a hidegben
Járod a vidéket?”

- „Tajjaj, ne is kérdezd kérlek!
Nagy a gondom mostan,
Nem találom a sapkámat,
Mikuláslakomban!

Már pedig én sapka nélkül
Hogyan üljek szánra?
Mi lesz az ajándékokkal?
Minden gyerek várja!

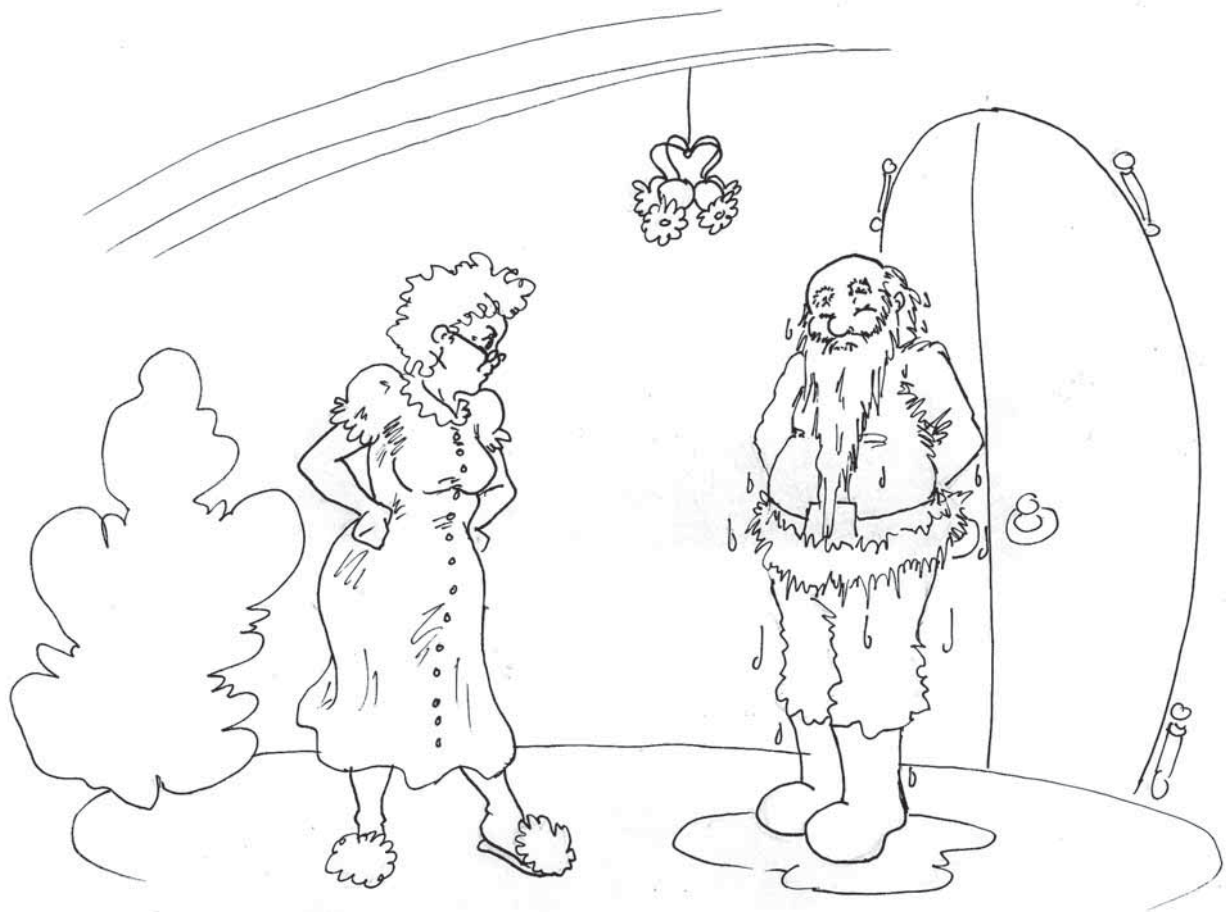
- „Hát ez tényleg nagy probléma,
Elrepülök nyomban,
Megkérdezem a cinkéket
A cinkecsaládokban!” -

Azzal el is szállt a cinke,
Sötétedni kezdett,
Az égből pedig hullottak
A csodás hópelyhek!

Hazaért a Mikulás
Mikuláslakába,
Csupa hó lett haja, bajsza,
És a nagy szakállá!

Anna néne gyorsan hozott
Egy nagy törölközőt,
- „Nem indulsz el sapka nélkül,
Éz a vita eldőlt!” -

Anna néne megtörölte
A Mikulás fejét,
És elővette a szekrényből
Zöldkockás kendőjét!

-Ha nem lesz meg a sapkád,
Ezt a kendőt hordod!
Egy hetes utadon
Nem szabad megfáznod!-

Mondta nagyon szigorúan
Az ős Mikulásnak,
Főtt a feje szegénynek:
„A gyerekek várnak!”

Az utcai kendő hatalmas
Kendő volt,
Nevetségesen festett
Az öreg Mikuláson!

Szomorú volt a Mikulás,
Nem tudott mit tenni,
Az ünnepig csak egy napja volt,
Muszáj volt aludni.

Csodálatos kandalló állt
A Mikuláslakban,
Ropogtak a fahasábok
A tűz varázsában.

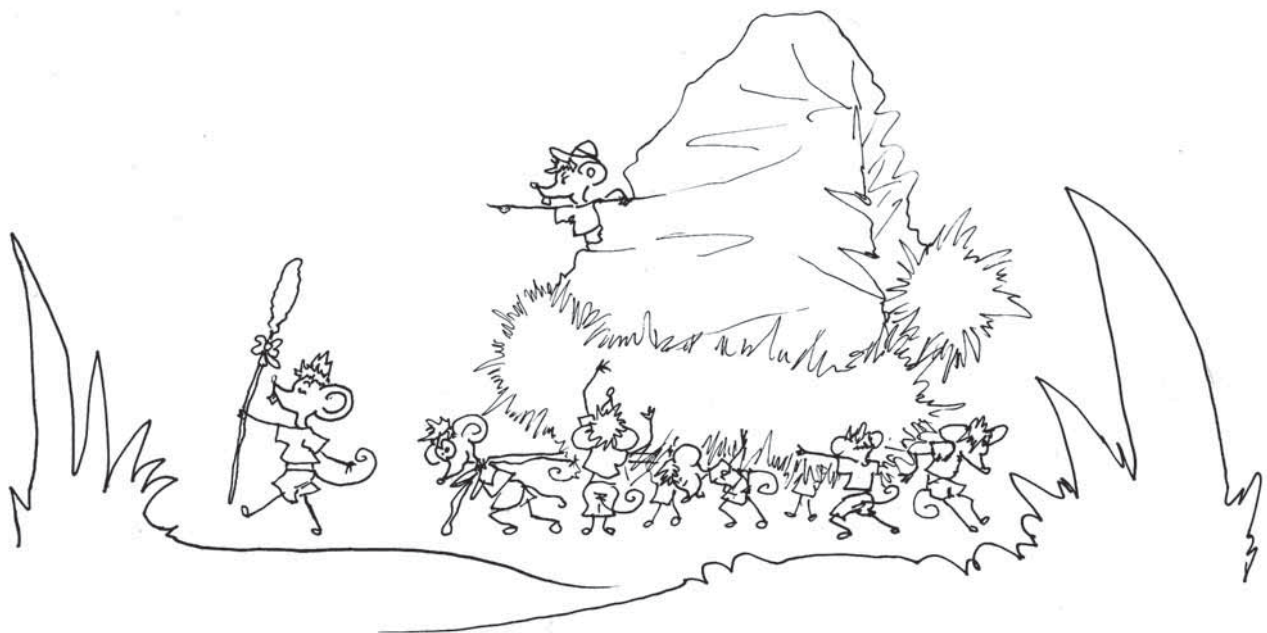

A Mikulás az ágyból nézte
A pattagó szikrákat,
Elmondott egy rövid imát:
- „Uram! Tégy csodákat!”

Másnap reggel korán keltek,
Am sehol a sapka,
Üdvözölték egymást mégis
Mosolyra fakadva!

- „Nem tudom, de úgy gondolom,
Csuda jó napunk lesz!
Nem hiába imádkoztam
Én a Jó Istenhez!”

Anna néne mézescsókja
Elolvad a számba',
Érzem, Örömnep virrad
Az egész világra!”

- „Akinek hite nincs,
Nagyon szegény ember!
Bármit elérhet mindenki
Hittel, szeretettel! -

Mondta Anna néne
Hatalmas mosollyal:
- „Remény nélkül
Nincs jó sors,
Csak küzdelem a bánattal!

Senki sem érti szavát
Annak, aki hallgat,
Pedig csupán kérni kell,
Kik kérnek, azok kapnak! „

S akkor halkán kopogtattak
Kinyílt a vasajtó,
Ki látott már ilyen csodát?
Milliárd egér szólt!

Am inkább csak cincogtak,
Nagyon magas hangon,
Előállt a legkisebbik,
S a Mikuláshoz így szólt:

„Látod kedves Mikulás!
Kötöttünk egy sapkát,
Ugyanolyan pirosat,
Mint a régi sapkád!

Ez az egérajándék
Neked ezen évben,
Olyan jó vagy mindig hozzánk,
Sok szerencséd legyen!”

Mikulásnak nagy háza
Mind megörült nyomban!
Gánca perdült minden krampusz
Kertben és a lakban!

Aztán megint kopogtattak:
Ott álltak a sünik,
Az egyik oldal csupa egér,
A másik túskebőki!

- „Azért jöttünk, kedves apó,
Mert nem bírjuk nézni,
Hogy az a sok kicsi gyerek
Nagyot fog csalódni!

Kötöttünk hát egy sapkát,
Gyönyörű pirosat,
Aztán vigyázzál rá nagyon,
Mindig csak ezt hordjad!

Erre meg a szarvasok
Kezdték Örömtáncot,
Körbeszaladták majdnem
Az egész világot!

Kopogtattak megint nyomban,
Nagyon-nagyon halkán,
Hát ahogy az ajtó kinyílt,
Ezer cinke rajban!

Ott lebegtek szemben,
Mindenki rájuk nézett,
A Mikulás, a krampuszok
És jó Anna néne!

„Jöttünk hoztunk egy sapkát,
Pirosat kötöttünk,
Nehogy már az idén télen
Ne legyen ünnepünk!

Fogadd tőlünk ezt a sapkát
Jó Mikulás bácsi,
Hadd tudjuk az eleséget
Neked meghálálni!

Akármilyen hideg tél van,
Te sosem hagyod abba
Szalonnabőrt, sok magocskát
Geszél az ablakba!

Hát ez a sok ajándék,
Piros kötött sapka,
Mikulás apónkat
Nagyon meghatótta!

S ekkor Anna néne is
Mosolygott magában,
Mert bár senki nem tudta,
Kötött sapkát, lázban!

Az is gyönyörű piros,
Mikulás sapkája
Pont olyanra sikerült,
Mint előző párja!

- „Hú” - mondta az ősz apó,
- „Van már sapkám bőven,
Nem lesz többé gond vele
Soha a jövőben!”

S akkor előjött egy krampusz,
Kis krampusznövendék,
Szégyenkezve előállt,
S kiforgatta zsebét.

Kihullott belőle a
Mikulás sapkája,
Mindenki csak álldogált,
Gátva maradt szájjal!

- „Úgy! Hát megvan a sapkám?
Sosem hagytam én el?
Ez a legszebb ajándék
Számomra e télen!

Egyere ide, kis krampuszom,
Hadd öleljelek meg,
Mégis emlékszek mindenre?
Semmit nem felejtetek?!

Dehogy haragszom én Terád!
Örülök én Néked
Az is kiderült legalább,
Mennyien szeretnek!

Köszönöm hát mindőtöknek
A sok-sok ajándékot,
Sosem fogom elfeledni,
A sok jó barátot!

Hiszen a jó szándék
Több a barátságnál
A jókor jött segítség
A szeretet árjánál!"

Így esett, hogy a Mikulás
Felpattant a szánra,
Sose volt még vígabb ünnep
Szerte a világba'!

Megteltek a kiscipők
A sok-sok ajándékkal,
És a vidám Mikulás
Repült a szánjával!

Azóta is boldogan
Tárja a világot,
Szeretettel meglátogat
Minden jó családot!

Hát ez itt a mesém vége,
Ha tetszett, örülj néki,
Szeresd a családod,
A Mikulás kéri!

Ahol szeretet van,
Értelmet nyer minden,
Nem élhetünk másképp
Csakis Szeretletben!

Kassai Csilla

Hópehely

Téli éjen égi Fényben áll a rőt Fenyő
Néz az égre fel, hús fuvallat jó

Arcomat a fény sütésben hűsíti a szél
Álmodik az éj, a téli éj zenél

Nagy pelyhekben hull a hó, már világít az Ég
S a hó földte táj bennem muzsikál

Gondolatban, hangulatban ég a Selkem, ég
Ez olyan nagyon szép, mint maga a táj

És ha hull a hópehely és kezemre esik
Elolvad a csepp és újra álmodik!

Kassai Csilla

A MIKULÁS SAPKÁJA

Bábjáték forgatókönyv

Írta: Kassai Csilla

Dalbetétek szövegét írta: Kassai Csilla

Bábszínpadra alkalmazta, tervezte: Bárdi Margit

Zenéjét szerezte: Csekneki Anna és Szák – Kocsis Gábor

Szereplők:

Mesélő /élő szereplő/

Mikulás

Anna néne

Egérke és társai

Sünike és társai

Cinke és társai

Krampusz

Ősbemutató:

2008. dec. 7-én vasárnap 10 órakor a Váci Mihály Kulturális és Művészeti Gyermekcentrumban, Kölyökvárban (Nyíregyháza, Dózsa Gy. út 25.)

**Bemutatta a Kiváló Bábegyüttes címmel véglegesen kitüntetett
60 éves MESEKERT BÁBSZÍNHÁZ
Nyíregyháza**

/A színpadon egy mesélő jelenik meg, először furulyán játszik egy dalt a télről, majd el is énekli./

Ének: /Hópehely/

Téli éjen égi fényben áll egy rőt fényő.
Nézz az égre fel, hús fuvallat jó!

Arcomat a fény sütésében frissíti a szél
Álmodik az éj, a téli éj zenél.

Nagy pelyhekben hull a hó, már világít az ég
S a hó fődte táj, bennem muzsikál.

Gondolatban, hangulatban ég a lelkem, ég
Ez olyan nagyon szép, mint maga a táj.

És ha hull a hópehely, és kezemre esik
Elolvad a csepp, és újra álmodik.

/A mesélő leül egy székre, és úgy mesél./

Bizony, bizony újból itt a tél, a fákat vastag hótakaró lepte be, kicsit hideg, de itt bent nagyon jó meleg van.

Reggel megnéztem a naptáramat, és örömmel láttam, hogy ma december 6-a van és Mikulás napja.

Biztosan ti is nagyon vártatok már e napra, mert ilyenkor minden gyermeket és felnőttet meglátogat a Mikulás, és ajándékot tesz a kiscizmákba.

Képzeljétek el, én egy gyönyörű meséskönyvet is kaptam és ebben egy nagyon szép történet van a Mikulás sapkájáról. Szeretném ezt a mesét nektek most elmesélni.

Helyezkedjétek el kényelmesen a székekben, mert kezdődik a történet.

/A mesekönyvet kinyitja, és mesélni kezd./

Egyszer volt, hol nem volt,
Mikulás nap táján,
Nagy szomorúság ült,
A Mikulásnak házán.

Hetek óta készülődtek,
Mint megannyi évben,
Krampusz, szarvas,
Sok ajándék,
Várt már útra készen.

Ám hiába a sok munka,
Mégiscsak nagy baj van,
Mert a mikulás sapkát
Keresik nagy lázban.

**/A színpad fokozatosan világosodik ki és a Mikulás házának bel-
seje látszik, a szoba falán kandalló festve és egy fotel elhelyezve
stb./**

Mikulás: /nagy izgalommal keresgél/

Nem találom, sehol sem találom, hová is tettem? Mégis eltűnt! Már
pedig azt mindenki tudja, hogy sapka nélkül nem ülhetek a rénszarvas
szánomra.

/gondolkodik a fejét vakargatja/

Még lefagy a fülem, a fejem búbjáról nem is beszélve.

/tovább keresgél./

Hová tettem, hová tettem?

/hirtelen megáll, mint akinek eszébe jutott valami/ Biztosan a kert-
ben hagytam, az almás ládikában!

Annuska, a feleségem biztosan tud róla, hiszen ő az ősszel is az almák
közt is diót talált. Mondván jó lesz a kalácsba karácsonyra.

Hogy ez előbb eszembe nem jutott! Megyek is rögvest, megnézem a
ládákban, hátha abba ejtettem!

/kimegy a lakásból, fordul a díszlet, a ház külső oldala és havas fák látszanak/

Mikulás: /egy havas fa alatt a ládákat rendezgeti, egyszer csak egy egér ugrik ki abból/

No, nézzük csak, elpakolom a ládákat! Hű, de hideg lett, minden öszszefagyott. Hát bizony ezek között nincsen a sapka.

/hirtelen egy egér akad a kezébe/

Hát te mit keresel ebben a ládában? Miért nem alszol a jó meleg szobában?

Egérke: /a Mikuláshoz/

Ezt én is kérdezhethném tőled. Mit csinálsz itt most, hiszen mindjárt karácsony van? Ősszel szoktak almát szedni. Ősz barátom és most tél van.

Mikulás: /megpödörte bajuszát és mondja/

Nem almáért jöttem én, a sapkámat keresem. Mi lesz, ha nem találok, sok kis gyerek várja az ajándékot.

Egérke: /megijedve/

Hű, ez szörnyű helyzet! Azonnal tudatnom kell ezt a hírt az egér nemzetemmel.

Futok, szaladok, ahogy lábam bírja, te pedig ne búsulj, megoldjuk gondodat!

/elfut a Mikulás pedig tovább gondolkodik/

Mikulás: Csupasz fejjel nem ülhetek a rénszarvas szánkómra. Na, de kit bízzak meg e nemes feladattal? Anna nénét mégse! Fel még csak felszáll a szánkóra, de leszállni már nem tud. A krampuszok meg szeleburdiak, mindent elcserélnek. Még a saját zoknijukat is összekeverik, ezért felemás mindenük.

Ám akkor most mit tegyek, maradjak itthon? A sok kisgyerek egész télen zokogna.

Mesélő:

Hazament az almás kertből,
A Mikulás töprengve,
Egyre törte csak a fejét,
A megoldást kereste.

Ahogy bandukolt a házhoz,
Elállt egy sün,
Most sem felejtett el
Hangosan köszönni.

Süni: /a töprengő Mikuláshoz/

Jó napot Mikulás bácsi! Tán valami baj van? Majdnem megbotlottam a deres szakálladban. **/közelebb megy hozzá, és bizalmasan szól/** Úgy előre vagy hajolva, mint egy öreg bácsi. Azok szoktak meggöngyölyedve, hajlottan, lassan járni!

Mikulás: /Sünihez/

Jaj, jaj, nagy most a bajom! Eltűnt a piros sapkám a Mikulás házban.

Sünike: Ez bizony elég nagy baj, Mikulás! Kerested mindenhol?

Mikulás: Kerestem én bizony az egész lakásban, az almás ládában is, de ott csak egy egér volt.

Pedig most igazán megérdemlik a gyerekek a sok – sok szeretetet.
Hogy vigyek én most sok – sok ajándékot?

Pedig már útra készen a szán, telis – tele zsákocskával.

Süni: Hú, ez tényleg szörnyű, megkérdem a többi sünit, mit is kéne tenni.

/összegömbölyödik és elgurul/

Mesélő: /közönséghez/

S azzal összegömbölyödött,
Mint egy kicsi labda,
S elgurult nagyon gyorsan,
A süni barlangba.

Nagyot sóhajtott magában,
A Mikulás bácsi,
Bárcsak meg tudná a sapkát,
Azonnal találni!

Ahogy bandukolt magában,
És sapkáját kereste,
Fenn a magas égen,
Arra szállt egy cinke.

Cinke: /leszáll egy havas bokorra/

Nagy szakállú Mikulás, üdvözöllek téged, mi történt, hogy a hidegben járod a vidéket?

Mikulás: Jaj, jaj, ne is kérdezd, kérlek! Nagyon nagy az én gondom!
Elveszett a piros sapkám!

Cinke: Bizony az nagyon nagy baj, hideg van most télen.

Mikulás: Sapka nélkül nem ülhetek fel a szánra, mert megfázok. S mi lesz az ajándékokkal?

Cinke: Tudod mit, Mikulás! Elrepülök a cinke családomhoz és megkérdezem őket, hogyan lehetne segíteni néked.

Mesélő:

Azzal el is szállt a cinke,
Sötétedni kezdett,
Az égből pedig hullottak,
A csodás hópelyhek.

Hazaért a Mikulás,
A Mikulás lakába,
Csupa hó lett haja, bajsza,
És a nagy szakálla!

/A szín változik – és újból a Mikulás lakásának belseje látszik/

Anna néne: /a Mikuláshoz beszélve, kezét összecsapva/
Jóságos ég! Hát te meg hol jártál? Jégcsap lóg a szakálladon, össze –
visszafagyta!

Mikulás: Jaj, ne is mondd, kedves feleségem, Anna! A sapkát ke-
restem az almásban.

Anna néne: No, és megtaláltad végre? Sapka nélkül nem utazhatsz,
ezt én mondom néked.

Itt ez a nagykendő, sapka helyett jó lesz.

**/egy nagy kockás kendőt vesz elő és mindenáron a Mikulás fejére,
akarja kötni/**

Mikulás: /zsörtölődve/ Ne csinálj belőlem bohócot, te asszony! Hogy
néznék ki a szánon, kockás nagykendőben? Nem tudok mit tenni, ün-
nepig már csak egy nap van - jobb lesz tán aludni. Uram, tégy csodát,
hogy megkerüljön a sapka!

/másnap reggel van, a nap kisütött, hó csillog a fenyőfák ágain/

Mikulás: /vidáman ébred/

Nem tudom, de úgy gondolom,
Csuda jó napunk lesz,
Nem hiába imádkoztam,
Én a Jó Istenhez.

Érzem örömnép virrad,
Az egész világra.

Anna néne: /a Mikuláshoz/

Bizony, bizony, remény nélkül nincs jó sors, csak küzdés, bánat.
/kívülről furcsa, egércincogás szerű ének hallatszik, az ének
múltával, kopogtatnak az ajtón/

Ének: (egérinduló)

Az egerek szorgos lények,
Mindenki tudja,
Függék vagyunk,
Gyűjtögetünk a rossz napokra.

Ref.: Mi vagyunk a szorgos egerek,
Az egerek lehetlent sose ismernek!

A gyerekek várják már az ajándékokat,
Nem múlhat egy,
Eltűnt sapkán ez a csoda nap!

Ref.: Mi vagyunk a szorgos egerek,
Az egerek lehetlent sose ismernek!

Hullhat a hó, fújhat a szél,
De mi segítünk!
A Mikulásnak egy gyönyörű sapkát kötöttünk.

Ref.: Mi vagyunk a győztes egerek,
Nincs fontosabb, mint az igaz szeretet.

I. Egér: /bekopog, majd bekiabál az ajtón/
Mikulás bácsi, szabad-e bejönnünk?

Mikulás: /kiszól/ Gyertek csak be egérkék, érzem, hogy jó hírrel jötök!
/egerek bejönnek a házba és egy óriási sapkát cipelnek a vállukon/

I.Egér:

Látod, kedves Mikulás,
Kötöttünk egy sapkát,
Ugyanolyan pirosat,
Mint a régi sapkád.

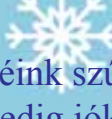

Ez az egérajándék,
Neked ezen évben,
Olyan jó vagy hozzánk,
Sok szerencséd legyen!

Mikulás: /az egerekhez/ Ez igazán szép sapka, köszönöm hát néktek.

/újból ének hallatszik, majd ismét kopogtatnak/

Ének: /süni induló/

Lalalala la la lalalalala
Lalalala la la lalalalala

A tüskéink szúrnak – böknek,
Pedig jók vagyunk,
Mikor pedig mendegélünk,
Lassan haladunk.

Ref.: Mi vagyunk a tüskés hátúak,
A szívünkben mindig,
Süt a fényes nap.

Nem nézhetjük tétlenül
A sok gyermek bánatát,
Mikulás nap nélkül,
Nagyon üres a világ!

Ref.: Mi vagyunk a tüskés hátúak,
A szívünkben mindig,
Süt a fényes nap.

Hiába van hideg, zord idő,
Mert kötöttünk a Mikulásnak,
Egy szép fejfedőt!

Ref.: Mert!
Mi vagyunk a győztes sündisznók,
Mert az igaz élet szeretetről szól.

I.Sün: Mikulás bácsi, engedj be, kérlek!

Mikulás: Gyertek csak be nyugodtan, az ajtóm nyitva áll!

Sünik: /Mikuláshoz/

Azért jöttünk, kedves apó,
Mert nem bírjuk nézni,
Hogy az a sok kicsi gyerek,
Nagyot fog csalódni!

Kötöttünk hát egy sapkát,
Gyönyörű pirosat,
Aztán vigyázzál rá nagyon,
Mindig csak ezt hordjad.

Mikulás: /örömmel/ Köszönöm a sapkát, ha az egyiket elhagyom, a másikkal pótolhatom.

/hirtelen csicsérgés hallatszik, majd ének és kopogtatás hallatszik az ajtón/

Ének: /cinke induló/

Lalalala la la lalalalala

Lalalala la la lalalalala

Fenn a magas égen, cinke raj repül,
Fejecskénken kékes – szürke süveg ül.

Refr.: a cinke madár mindig messze száll,
Az egész világ, boldogan, neki szalutál!

A Mikulás bácsinak sapkája nincsen,
Sapka nélkül nem utazhat a gyerekekhez.

Refr.: A cinke madár mindig messze száll,
Az egész világ, mind neki szalutál!

Hiába hull a hó, vagy fúj a hideg szél,
Lesz mégis csak meleg sapka a Mikulás fején!

Refr.: Mert!

Mi vagyunk a győztes cinegék,
Megteszünk mindent, amit csak lehet a szeretetért!

Cinkék:

Jöttünk, hoztunk egy sapkát,
Pirosat kötöttünk,
Nehogy már az idén télen,
Ne legyen ünnepünk!

Fogadd tőlünk ezt a sapkát,
Jó Mikulás bácsi,
Hadd tudjuk az eleséget neked meghálálni.

Mikulás: /örömtől meghatódva/

Köszönöm cinkék ezt a piros sapkát!
Ha kettőt elhagyok, mindig lesz egy sapkám!

Anna néne: /Mikuláshoz/ Amíg te az erdőt jártad, én is kötöttem egy sapkát!

/odaadja a Mikulásnak a piros sapkát/

Mikulás:

Köszönöm, köszönöm!
Van már sapkám bőven,
Nem lesz többé gond velem,
Soha a jövőben.

Krampusz: /előugrik a kemence sutból/ Mi ez a felfordulás a Mikulás lakban? Egerek, sünik, cinkék vernek fel álmomból.

Mikulás: /Krampuszhoz/ Ne légy udvariatlan a vendégeinkkel szemben, az elveszett sapkám helyett kaptam most már négyet.

Krampusz: /Mikuláshoz/ Hát miért nem kérdezett meg engem? Véletlenül a zsebemben maradt még a múlt télen. /kiveszi a sapkát a zsebéből és átadja azt a Mikulásnak, aki örömeiben táncot lejt a házban/

Mikulás: Úgy, hát megvan a sapkám!

Sosem hagytam én el,
Ez a legszebb ajándék,
Számomra e télen.

Gyere ide, kis krampuszom,
Hadd öleljelek meg,
Mégis emlékszek mindenre,
Semmit nem felejték.

Köszönöm hát mindőtöknek,
A sok – sok ajándékot,
Sosem fogom elfeledni,
A sok jó barátot!

Mesélő:

Így esett, hogy a Mikulás,
Felpattant a szánra,
Sose volt még vígabb ünnep,
Szerte a világba!

Megteltek a kis cipők,
A sok – sok ajándékkal
És a vidám Mikulás,
Repült a szánjával.

Hát ez itt a mesém vége,
Ha tetszett, örülj néki,
Szeresd a családot,
A Mikulás kéri.

/A Mesélő újból egy Mikulás dalt furulyázik és énekel/

